

CARAVAGGINA

Balett 2 felvonásban, Edgar A. Poe történeteiből is merítve.
Zenéje: Internet, Caravaggina, Music and libretto by Zoltan Demme

SZEREPLŐK

Ana
Diana
Liliana, najádok
Caravaggina, az anyjuk
A hárem szobrásza
A Pestiskirály
Múmiafejedelelem
Gnómfjedelelem
Anyaflamingó

Flamingók, najádok, szatírok, nyomorékok, embercsempészek, pedofilok, gyermek prostituáltak, szegények, menekültek.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET

A darab klasszikus nagyzenekarra írt, ám szokatlan jellegű vállalkozás. A biológiai lét, a biológiai működések zenei megragadásával jóval intenzívebben próbálkozik meg, mint az a zenében szokásos. A formai kidolgozás is különös, a korábban a háttérkénel, a kísérő atmoszféráknál, a kísérőszólamoknál alkalmazott zenei megoldások ezúttal egy szervezettebb, életszagúbb, vitálisabb megformálás érdekében rendre önálló szerephez jutnak a jelenetek során.

Mocsaras táj Paiawan tengerpartja közelében. Nyomorult és szegényes. Nádszálak néhol. Amint a függöny felmegy, lövések dördülnek. Rózsaszín flamingókra vadásznak. Hat flamingó táncol rózsaszín ruhában és vörös cipőben a színen, majd máris menekül. Kettőt találhat ér, ők a színpadon maradnak, vergődnek egy ideig és elpusztulnak.

1. FELVONÁS, 2. KÉP, 1. JELENET

Másik sivár része a mocsárnak. Nádszálak. Néhol zsombék. Előtérben egy beomló kőkapu, gyom rájja mindenütt. Angol felirata lekopóban: Flamingo Bay National Park, Paiawan, Philippines. Kissé távolabb dűledező téglafal romja. Rajta félig lekopott freskó, flamingók stilizált ábrájával. Vörös balettcipőre emlékeztetően rajzolja elő a madarak vékony alsó lábszárát az ábra. Vörös balettcipőben tizennyolc flamingó táncát látjuk a színpadon is. Közülük nyolc gyermekszereplő. Lövések dördülnek. Menekülés. Anyaflamingó és nyolc gyermeke is menekülni próbál. A kicsinyek anyjukhoz guggolva mozognak. Nagy nehezen fedezéket találnak egy zsombéknál. Újabb félig beomlott téglafalat világít meg az alkonyi nap a színpad mélyén. Ezeken najádok és szatírok mitológiai ábrái rajzolódnak elő. Caravaggina, a híres gyermekrabló najád szörnyeteg is szerepel a rajzokon. Félelmes, tüskés uszonyai vannak. Háttérben lányai, Ana, Diana, Liliana láthatóak, akiknek elvesztése miatt a najád gyermekeket mindenünnen elraboló szörnyé vált.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 1. JELENET

Párás patakpart. Fájdalmas külsejű, hajlott trópusi fák. Feketén és vörösén alkonyodik. Időnkét flamingócsapatok haladnak át a tájon. Megelevenednek a Flamingó Öböl najádi. Némelyik fedetlen kebellet. Titokzatosan, kajla fák és furcsán, szenvedve meghajló cserjék mögül jönnek elő. Nem hagyományos hangulatú, vízpart, erdő, najád jelenet ez. Minden füledt, fájdalmasan erotikus és nyomorúságos.

Együtt a főszereplőkkel tizenhatan vannak a najádok. Rózsaszínruhásak ők is mint az előző jelenet madarai. Ám a flamingók rövid ujjú, rövid szoknyájú ruhájától eltérően rajtuk minden ruhadarab nyújtott. Rózsaszín testük hangsúlyozott azonban nekik is. Rózsaszínűek a balettcipőik is. Jól látható a különbség: a háttérben táncol ugyanis végig, nagyon messze, az erdő nyitott oldalán, öt flamingó.

Feltűnő, hogy a falikép stilizált najádjaihoz mérve mennyire rongyos és szegényes a megelevenedő najádok ruházata. Kezükben kopott színű, mocskos vászoncsomók, néhol ovális, szakadozott gyékénymaradványok.

Letelepednek a koszos, szemetes patakpartra, az ócska, színes vásznakra, gyékényekre. Néhányan állnak, elsősorban az idősebbek, a najádokat elkísérő anyakülsejű nők. Leányvásár zajlik majd. Lánykereskedőknek szegény sorsú, és szinte még gyermek najádokat adnak el. Rongyos ruhájukat sokan már szaggatják is, nyílásokat nyitnak a meztelen ülepük, mellük elővillantása céljából. Nagy lelkesedéssel, fontoskodva segítkeznek ebben az anyakülsejű nők is. Lassan, fokozatosan, vörös alkonyi pára ereszkedik az őserdőre. Lassan takarni kezdi a táncoló flamingók alakját is.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 2. JELENET

Két fekete ruhás kereskedő jön az erdőből alkudozni a najádcsaládokkal. Táncruhájukon nyaki és csuklóékszerek aranyból. Lábukon állatszőr van, szatírxellegű élőlények. Terepmintás, testhez tapadó, lábszőrös táncruhában négy segéd van velük. A darabban a férfitáncosok, bár különböző táncjelmezeket viselnek majd, valamennyien szatírok, változatos mértékben jelzett alsó lábszári szőrrel. A kereskedők és a kereskedősegédek kandeláberre hasonlító kincstartókon hozzák a drágaköveket és színes ékszereket a színre. Néhány kereskedősegéd lop vagy lopni próbál az ékkövekből. Néhány élelmes najádanya is.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 3. JELENET

Porban csúszó, éhes nyomorékok sodródnak a színre, egykori najádok és szatírok szánni való roncsai. Egészen kivirulnak, felvidámodnak a sok csillogó ékkő övezetében, vidoran szemtelenkednek mindenkivel. Caravaggina lányai, Ana, Diana, Liliana, utoljára érkeznek a színpadra, amikor már zajlik az alkudozás, csörögnek a gyöngyfüzerek, medalionok, rubinok. Színes korallak hangulatára, a tenger kincseire emlékeztetnek a színes ékkövek és ékszerek, amelyekért a najádok eladják magukat. Caravaggina lányai legelől helyezkednek el, a többiek lassan beborítja a pára. Ana készséges lelkes, buja, kicsit molett és erotikus. Diana idegbeteg, vékony, púpos, nyomorult, szép arccal. Liliana hiú, gőgös arisztokratikus, magas és gyönyörű. Ő a kapja a legtöbb kincset, a legszebbek között válogat. Testvéreinek kevesebb jut, a púposnak épp csak jelképesen valami.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 4. JELENET

A kétségbeesett Caravaggina érkezik. Egyik karján láthatóak a félelmes, tüskés uszonyai is. Caravaggina lányai ekkora már eladták magukat. Egyenként könyörgő táncot jár mindegyiküknél. Visszautasítják. A terepruhások is tiltakoznak, majd a leszálló, vörösös, alkonyi párában elhajtják a najádokat a színről. Caravaggina magára marad. Tánc a félelemtől, tehetetlenségről, élete összeroppanásáról árulkodik. A ködön keresztül, a háttérben, a táncoló trópusi flamingók körvonalai bontakoznak ki a vérvörös alkonyatban.

1. FELVONÁS, 4. KÉP, 1. JELENET

A nyomorúságos mocsárban vagyunk. Milliányi flamingó mindenütt, élük zajos életüket. Közben forog a színpad, épületromokat látni. Trópusi fáktól körülveve egy Brámán templom falát először. Ósrégi falrom ez. Hol félig, hol térdig lemeztelenített nőket adnak el, a rajta szereplő archaikus ábra szerint. A kopott feliratokból kibetűzhető, hogy bevételt a templom gondozására szentelik. Buddhista szentély romjai a színpad másik részén. Szerzetesek asszisztálnak csaknem csupasz nők eladásához a megkopott színű rajztöredékek szerint. A feliratokból kiderül, hogy a bevétel templomok és köziskolák fenntartását szolgálja.

Későközépkori spanyol épületrom jelenik meg, ezúttal egy nádas részen. Mozaikképe félig leomlott bordélyházat mutat. Gyarmatosító katonák válogatnak, majdnem csupasz, szinte még gyereklányok soraiból. Fülledtek a képek, akár a mocsári napsütés. Növik be a fák, a mocsár, ezeket az elhagyatott romokat.

1. FELVONÁS, 5. KÉP, 1. JELENET

Tengerhez közelebb eső, néhol már sziklás vidék. Alkony. Derengenek a körvonalai egy félig földbe süllyedt romnak. Bortároló lehetett valaha. Ócska hordók tömege, a fű körülnövi vastagon. Falakon, fali polcokon töménytelen üveg, kancsó, butélia, a mindenhová eljutó gyommal övezve. Mindenütt félbevágott koponyák, amelyek pohár céljára szolgálnak. Pókhálók az összes zugban. Fagyökerek lógnak le ide. A terem pincszerű. Újabb kőkeretes, romos ajtónyílás vezet egy innen egy másik pincerészbe... Kívülről a bejáratot hatalmas szikla zárja el. A kőszikla formájából látszik, hogy kívülről lehet csupán megmozdítani. Odakinn terepruhás szatírok jelennek meg. Ketten vannak. Különös, hogy fehér csuklyát viselnek, mintha szanitécek volnának. Ana van velük. Ana hálás, hajlong, készséges. Elmozdítják a sziklát. Ana búcsúzik, lemegy a pincébe, a szatírok a sziklát visszagördítve eltűnnek.

Ana meghajol a néptelen pincében. Valami jóra várakozik. Lassan elkezd nézelődni. Mind több riasztó részletet vesz észre. Temetési kellékeket. Halálfejes üvegeket. Két bomló hullát. Egy hatalmas karosszék kerül elő. Íves felirat a tetején. A Pestiskirály trónja. Ana nyugtalanul visszahúzódik az ajtónyíláshoz. Hordókupacok közül, falak szegleteiből szatírok jönnek elő. Szinte a halálukon vannak. Pestisesek. Kelések, duzzanatok, fekélyek, vérfolyások vannak a szennyes fehér szatíruhájukon és a szennyezett szőrzeten is. Gyászbóbitákat, temetési díszeket viselnek. Elhülyült, borissza arcuk van. Összesen tízen vannak. Számukra hozták a rongyos najádot! Vágytelien körbetáncolják. A hordók között Ana menekül előlük. Utolérik. Egy falszegletbe szorítják. Négyen tolonganak körülötte, a többiek a félbevágott koponyákból isznak. Közöszülni kezdenek vele, mohón, azonnal. Ana félig lemeztelenített testtel ki tud szabadulni néha. Halálfélelemmel menekül. Ám beszorítják valamelyik szegletbe újra és újra, és ott újból nekiesnek. Odakinn már a csillagok ragyognak.

1. FELVONÁS, 5. KÉP, 2. JELENET

Déli napsütés. Ana három pestises szatírtól őrizve szegényes ebédjét eszi. Jól lakott, zsíros szájú szatírok érkeznek a szomszédos pincehelyiségből. Valamennyien királyoknak, császároknak, cároknak, szultánoknak, uralkodóknak vannak öltözve. Táncuk közben a főuralkodó, a Pestiskirály is bevonul kíséretével, s hamarosan a trónszéken feszít, fogatlanul, gonoszul, akár egy csupa vér, ronccsá vált embermaradvány. A tánc képe a kelésektől, a kék, lila, barna daganatoktól, véres sebektől rémálomszerűen színes. Előrángatják a najádot. Pestiskirály megerősöskolja.

1. FELVONÁS, 6. KÉP, 1. JELENET

Gazzal, beteg törpefákkal benőtt, brit kuplerájutca romjai jelennek meg az éjben. Lassan fordulni kezd a színpad. Újabb törpenövények jelennek meg. Újabb brit kuplerájutca maradványa is előjön. Később spanyol nyilvánosházak romjai. Valamennyi kuplerájrom környékén fészkelő flamingók éjszakai serege.

1. FELVONÁS, 7. KÉP, 1. JELENET

Bíborvörösén felkel a nap a színpad jobboldalán. Feketés felhősíkok előtte. A távolban Caravaggina botorkál ki búvóhelyéről a napkorong elé. Megérez valamit. Nyugtalanul figyel a távolba, Ana irányába, amerre őt sejtí.

A baloldalon Ana botorkál a színre, a pestisesek pincéjében. Csupa fekély és seb immár ő is! Kinn a növényekből, odabenn a pince részleteiből is sejteni, eltelt jó néhány nap ideérkezése óta. Ana kettévágott koponyával kezében, keresgél a polcokon. Halálfejes üvegből színültig megtölti az ivópoharat. Fél meginni. Aztán rászánja magát, megissza a mérget. Pillanatokon belül hol fékezhetetlenül tovaszáguldóvá, hol túlvilágian lassúvá válik a mozgása. Iszonyú haláltánccal elpusztul. A távolban Caravaggina táncol kétségbeesve, rémülten, szíveszakadtan.

1. FELVONÁS, 8. KÉP, 1. JELENET

Iszlám hárem romjai a mocsárban. Kopott, tört márványpadló. A falakon hajdani dús, apró mintájú intarziák maradványai. Csobogó patak. Félbetört szökőkút. Sárgászörős alkonyat van. Körben fák és óriáscserjék. Visszataszítóak, torzak, kicsavartak, rémesek. A falak között lassan fehér ruhás szatírok elevenednek meg. Lábszörzetük nekik is van az elegáns jelmezen. Négyen vannak. A hárem fiatal szobrásza megnyerő megjelenéssel, s három idősebb szobrász még. Körülöttük erotikus, csaknem pornográf szobrok sokasága. Fehér fátylas najádok is előjönnek. Ők háremhölgyek, egykori najádok, nyolcan vannak. Mindenki hófehér, csillogóan elegáns. Kicsit távolabb, négy rongyosruhás, rózsaszín öltözetű najád jelenik meg. A háremhölgyek fátylait mossák a csobogó patak vizében, a romos szökőkútnál. Mindegyik nyomorúságos külsejű. Egyikük vézna csontváz, másik nagyon csúnyán sántít. A harmadik ártalmatlan elmebeteg, összevissza mozgatja mindenét, az összes mozdulata zavarodott. A negyedik hormonbeteg, szörnyen elhízott gnóm. A rémálomszerű fák torz karakteréhez illenek mind a négyen. Közben a háremromok között a szobrászokat szórakoztató erotikus csoporttánc indul el. Az alkonyi sötétedés egyre inkább elfeledtetí a romos épületet, a szörnyű növényzetet, mindjobban úgy érezni, palotában vagyunk.

1. FELVONÁS, 8. KÉP, 2. JELENET

Összehajtott korbáccsal kezében terepruhás szatír érkezik. Diana-t hozza színre. Beállítja mosni őt is. Ez lesz a dolga a hárem körül. A kis púpos csenevészről mindenki riadtan elhúzódik. Diana körültekintően, kíváncsian

megnézeget mindent. Nem fér a bőrébe itt se, izgága. A terepruhás a mosott ruhákat ellenőrzi, majd elmegy. A háremhölgyek füledt, keleties tánca folyik közben tovább a palotában.

Diana a háremhez oson. Szívébe belopózik a délceg, fiatal, kedves szobrász. De nem mer az épületbe menni egy ideig. Végül besurran a szobrász melletti ajtón. Közvetlen közelről, kissé lekuporodva nézegeti. A Szobrász észreveszi. Elnézően a tenyerébe veszi az állát, szemébe néz, rámosolyog, és röviden megsimogatja. Szépnek találja az arcát. Átsétál vele a szomszéd szobába. Itt gyönyörű meztelen nősobrok sorakoznak. Egyikük feje hiányzik azonban. Szobrász Diana arcáról elkezd megmintázni a szobor arcát.

1. FELVONÁS, 8. KÉP, 3. JELENET

Trópusi pára árad végig a mocsáron. Eleven szörnyekké nőnek az óriásnövények. Nagysokára a hold halvány képe dereng fel. A hárembe Múmiafejedelem és a kíséretében lévő vének érkeznek nyolcan. Múmiafejedelem összeszáradt aggastyán. Akaratosan tapogatja, izlelgeti a najádokat. Csattogó tánca során a csupa csont vének is ugyanezt csinálják. Néhány kiválasztott najáddal végül elcsoszognak.

1. FELVONÁS, 8. KÉP, 4. JELENET

Szobrász elkészül a szoborfejjel. Örömeiben táncba kezd a púpos najáddal. Diana-t szerelem járja át. Szobrász kedvesen kikíséri és elbocsátja. Odakinn Diana táncol tovább, boldogan, szerelmesen.

1. FELVONÁS, 9. KÉP, 1. JELENET

A forgószínpad a mocsár másik részletét jeleníti meg most. Lassan hajnalodik már. Távoli feketés vörös fények. Négy flamingó a nádasban. Anyaflamingó és nyolc csemetéje egy zsombék mellett, összebújva. Lövések dördülnek, hajnali vadászat indul. A flamingók menekülnek. Anyaflamingó egyik kicsinyét eltalálják. Anyaflamingó riadtan táncol körülötte. A kis flamingó vergődik és elpusztul. Menekülés közben két kis flamingót újra eltalálnak. Mindkettő elpusztul. Anyaflamingó és öt gyermeke nagy nehezen elmenekül a színről.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 1. JELENET

A háremnél. Najád szolgálólányok nyomorult vacska egy romos részen. Szörnyetegként borulnak föléjük a torz fák és óriáscserjék. Kékes sárgán hajnalodik. Csobog a patak. Diana kikászálódik a romépületből és szerelmesen indul a palotához.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 2. JELENET

A háremben a fiatal szobrász az együtt eltöltött mámoros éjszaka végén négy, meztelen mellű örömlánnyal táncol. Sorban elbúcsúzik az ajtóban a nőktől, csendesülő vágyakkal csókolva arcukat, nyakukat, mellüket. Diana hol itt, hol ott bukkan fel. Mint eszelős, úgy viselkedik. Mindent lát. Kétségbeesve menekül vissza a vackára. Félelmesen, babonás hangulatot teremtve kel fel a nap.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 3. JELENET

Caravaggina búvóhelye egy téglaromnál, a színpad jobboldalán. Trópusi fák a mocsárban. Nagyméretű nap vérvörösén. Előtte fekete felhőcsíkok. Caravaggina a napot nézi. Fájdalmasan tipeg, lányaira gondol. A trópusi ködön keresztül felsejlik Diana púpos alakja pár apró mozdulat erejéig. Mikor tovatűnik, Caravaggina leül a nappal szemben. Fekete sziluett a vörös napkorong előtt. Az elkövetkező jelenetek során időn át így marad, mint a várakozás szobra.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 4. JELENET

A hárem lassan kivilágosodik a reggeli napsütéstől. Mögötte a tengerből magas sziklái is előrajzolódnak immár. A hárembe Isteneknek felöltözött vének érkeznek előkelő reggelijükhöz. Nyolcan vannak. Zeusz, Jupiter, Buddha, Jézus, egyiptomi, indián, óceániai istenségek jelmezeit vették magukra. Múmiafejedelem főistennek öltözve csoszog az asztalfőre. Lakájok arab csemegéket visznek a reggelizőkhöz. Oldalsó asztalnál szobrászok csemegéznek. Háremhölgyek tánca szórakoztatja a reggelizőket. Nyolcan vannak ők is. A háremhölgyek tánc közben vetkőznek is. A fiatal Szobrász beáll közéjük táncolni, könnyedén, erotikusan.

Diana a hárem körül ólálkodik. Eszementen hurcolja a púpját, cikázik mindenfelé, ahonnan az épületbe pillanthat. Jobboldalt Caravaggina virraszt a napkorong előtt.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 5. JELENET

Diana belopózik a terembe. A lakájok nem veszik észre. Csordultig teli lélekkel, felkínálkozóan táncol a fiatal Szobrász elé ő is. A Szobrász dühös lesz, hogy megjelent a púpos najád. Tenyerébe fogja a fejét mint tegnap, de nyakát és vállait megragadva ezúttal ingerülten elhajtja a pici, vézna nőt, az ajtón át egyenesen a szabadba. Aztán tovább táncol a felerősödő zenében és az egészet szinte azonnal elfelejti. Erotikusan forognak körülötte a vetkőző nők. Diana a fal mögé esik. Nem látni egy ideig. Aztán feltápászkodik, és keserűen, nyomorultul, újra ott ólálkodik az ablakoknál. Egyre fájdalmasabban táncol. Egyre tébolyultabban szenved. Két lakáj kijön, hogy távol tartsa a palotától. Hogy továbbra is lássa a háremet, Diana felfut a sziklákra.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 6. JELENET

Ott, fenn, táncol tovább. A háremre közben árnyék vetül. Ám látni, hogy a fiatal Szobrász a lemeztelenedő háremhölgyeket ölelgeti. Nemsoká lemeztelenedik maga is. Diana halálos tébolyban táncol, szívszakadva. A túloldalon, a vörös napkorong előtt az anyja megérez valamit. Rémült és kétségbeesett táncba kezd. Diana leveti magát szirtről és eltűnik a sziklák mögötti mélységben. Függeny.

2. FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET

A láp fertőzött része. Éjszaka van. Lebetegedett külsejű a trópusi erdő. A legtöbb fa törzsének fele kiszáradt, fele viszont vadul zöldell. Hullafoltos, kiütéses óriáscserjék. Téboly. Flamingóhullák mindenfelé. Fertőzött flamingócsapat vergődik a sárban. Tizenketten vannak. Sorban elpusztulnak.

2. FELVONÁS, 2. KÉP, 1. JELENET

Továbbfordul a színpad. Trópusi verőfény. Egy spanyolos palota romjai. Gótikus ívű, üvegfestéses ablakok széttöredezve. Bíborszínű kárpitmaradványok a falakon. Megkopott óriáscsillár a magasban. Csak hatalmas, tág köríve látszik, díszítőelemek sehol, minden elpusztult rajta a századok során. Csonkok lógnak róla. Nem lehet tudni mik ezek a csonkok. Semmiképp se hajdani gyertyatartók maradványai, annál messze nagyobb méretűek. Csillárfelhúzó lánc oldalt. Öles falrepedések. A díszteremnek ez a szeglete maradt meg csupán az óriásépületből. A növényzet mérhetetlenül szegényes. Csupán nád van errefelé és gyomok. Ám a díszterem hamarosan túlszínezett lesz, meglevenednek ugyanis a spanyolosan színes ruhás szatírok. Középkori túllőttözöttség, arisztokratizmus uralja a jelmezeiket, ám szatírszörzete mindenkinek van. Gnómfejedelem udvarában vagyunk. Kővér hátú, kővér hasú, túlzottan hosszú lábú figurák bújnak elő a szegletekből, a gnómok. Nyolcan vannak. A kilencedik a Gnómfejedelem, a legtündöklőbbben és legszínesebben ő van öltözve. Két terepruhás szatír érkezik. Nyolc rózsaszín ruhájú najád van velük. Kilencedikként Liliana jön, mindenkinél gyönyörűbben. Erotikus, tapogatós táncba kezdenek a gnómok a najádokkal. Tulajdonképpen válogatás zajlik, minden gnóm minél izgatóbb najádot akar magának választani. Liliánát Gnómfejedelem viszi táncba. Gnómok testőrei, az atlétatermetű szatírok is vidáman mozognak. Egyre füledtebb a meleg, mind sűrűbb pára ereszkedik alá a napsütésben.

Gnómfejedelem szólótáncot indít el. Ezerarcú, ezerjelleme, rejtelmes élőlénynek mutatkozik, mozgása mélyén egyetlen őszinte elem érzékelhető, a pusztításra vágyó állati indulat.

2. FELVONÁS, 3. KÉP, 1. JELENET

A szegényes mocsár újabb része. Párhozó flamingók mindenfelé. Ahogy fordul a színpad épületromok jönnek elő. Gyarmatosítóktól felépített kuplerájutcák ezek is, amelyek száz évek óta állnak itt. A gaz és a párhozó madarak ellepik őket.

2. FELVONÁS, 4. KÉP, 1. JELENET

Lövések. Anyaflamingó és öt megmaradt kicsinye a mocsárban. A félelmes alkonyban puska lövések elől menekülnek. Távol a háttérben pár épületrom. Anyaflamingót eltalálják. Rémüldöző kicsinyei között haláltusát vívja, majd elpusztul. A kis flamingók összebújva próbálják átvészelni a vadászatot. Az egyik csendesebb pillanatban eltűnnek egy zombék mögött.

2. FELVONÁS, 5. KÉP, 1. JELENET

Gnómfjedelem palotája. Liliana táncba kezd. Mindenkit ámulatba szeretne ejteni. Bravúros szólótáncában minden gnómhoz odamegy. Változatos tánc lépéseket talál ki, nem nyugszik, amíg sikert nem arat az összes gnómnál. Gőgösen fogadja a nyakába akasztott ékszereket és újabbakat akar. Gnómfjedelmet is ámulatba ejti.

2. FELVONÁS, 5. KÉP, 2. JELENET

Négy lakáj díszes hordókban hófehér habot hoz a színre. Bekenik vele sorban a najádokat. Valamennyiük fejére gyümölcslárcot illesztenek, szamócát, málnát, stb. A tejszínhabos, gyümölcslárcos najádok erotikusan mozognak a gnómok előtt, aki nyalogatják, simogatják őket. A tejszínhab mögül meztelenség villan elő. Liliana a Gnómfjedellemmel alkot erotikus párost. Gnómok a tánc végeztével prédáikat magukkal ragadva eltűnnek a palotában.

2. FELVONÁS, 6. KÉP, 1. JELENET

A láp fertőzött része. Iszapba beleragadva a kis flamingók küzdenek. Lövések. Haláltusa. A három kis flamingó marad végül életben és rejtőzik el. A távolban hatalmas flamingósereg menekül a vidékről.

2. FELVONÁS, 7. KÉP, 1. JELENET

Bál kezdődik a gnómok palotájában. Közben villámlások néha. Liliana, Gnómfjedelem, nyolc gnóm, nyolc najád.

Négy lakáj álarcokat oszt szét. Romos fal fedezékében a gnómok szörnyetegeknek öltöznek. Moloch, Baal, Mammon, Gorgo, Saytan és más szörnyek jelmezeit veszik magukra. Közben najádok csoporttánc. Liliana szólózik. Erősödő villámlások.

Gnómok tánca. Szélfúvás, közlőről villámlik. Gnómfjedelem felhívására lakájok a fali fedezékből hordókat hoznak elő, amelyek párologó szurokkal vannak megtöltve. Bekenik velük az összes najádot. Majd hófehér tollpíhét hoznak zsákokban. Összetollazzák velük a najádokat, akik úgy mutatnak ezután, mint megtépett, csapzott angyalok.

A tánc körformát ölt. Démoni monotóniával mozognak a gnómok. Lakájok középre leeresztik a csillárt. Najádok belebújnak a karimájába, testüket a karima rései révén rögzítik. Liliana is. Angyalpózkban hullámszanak a körben táncoló szörnyjelmezes gnómoknak. Előttük a rejtelmes csonkok csüngenek. Gnómfjedelem hirtelen eltűnik.

2. FELVONÁS, 7. KÉP, 2. JELENET

Rémálomszerűvé válik az időjárás. A palotánál villámok. Háttérben a fekete viharfelhőkön át sejtelmes, vöröses színű nap. Caravaggina alakja sejlik elő ott. Riadtan mozog, valami rosszat érez. Gnómfjedelem lobogó fáklyával kezében visszatér. Körbefutja a tollas najádokat, arcukba világít, majd eszelős sebességgel sorban mindenütt meggyűjtja a szurkozott, angyaltollas öltözeteket. A najádok iszonyú visítózással égnak (valójában a csonkok gyulladnak meg előttük). Gnómfjedelem a lánchoz ugrik. Magasba húzza a csillárt. Halálos sikítózás. Égő najádok csüngenek a csillárról. Lánglobogás. Villámok. Gnómok démoni körtánca lenn. Caravaggina kétségbeesve táncol a színpad jobb oldalán, majd összeomlik.

2. FELVONÁS, 8. KÉP, 1. JELENET

A fertőzött mocsár másik szegényes része. Alkonyodik. Alkonyi madárhangok. Villámlások már alig vannak. Összebújva, fázósan, három kis flamingó a színén. Lövések. Egyik flamingó elpusztul. A hozzá siető másikat is eltalálják. Vergődik, majd elpusztul. A legutolsó kis flamingó mellékuporodik. Sűrűsödő lövések. A kis flamingó nem mer ottmaradni. Óvatosan araszolgat előre, zombékról zombéokra valami megbízható menhely után. Úgy tűnik, sikerül elmenekülnie a színről. Ám eltalálják. Vergődik. Addig lövik és lövik amíg el nem pusztul.

2. FELVONÁS, 9. KÉP, 1. JELENET

Füledt éjszaka van a mocsárban. Patakpart. Pár trópusi fa. Szemét. Hátralépő épületek. Táncmozdulatok nincsenek már, a mai, mindennapi életben vagyunk. Koszos kislányok és kisfiúk kuporognak a földön ócska rongyokon és gyékényeken. Tizenhét van. Nyomor árad mindenünnen. Két fekete ruhás, kommandós külsejű kereskedő beszélget a háttérben. Négy terepruhás, fegyveres embercsempész őrzi a gyerekcsoportot. Primitív külsejű nyomorultak. A földgolyót behálózó gyermekprostitúció egyik sejtje ez.

2. FELVONÁS, 9. KÉP, 2. JELENET

Ügyfelek érkeznek. Hatan vannak. Kövér businessman, kispótló macsó, két öregember. Egy felékszerezett vénasszony. Egy homoszexuális. Két terepruhás fegyveres kíséri őket. Az ügyfelek végignézik a csoportot, válogatnak. Kislányokat keltetik fel a helyükről, háttal a közönségnek lehúzzák a bugyijukat, tapogatják, vizsgálják őket, néha eléjük guggolnak. Kisfiukat keres a homoszexuális, nőies úr, és az agyonékszerezett vénasszony. A kisfiúkkal is bokáig letolják a nadrágjukat. Lassan kialakul az üzlet. Hat gyereket elvisznek. Két terepruhás fegyveres kíséri őket. A fekete ruhás kereskedőkkel közben a macsó és az egyik öregember vitázik egy ideig. Bosszúsán elmennek.

2. FELVONÁS, 10. KÉP, 1. JELENET

A mocsár másik része. A holdsütés néha megerősödik. Épületeket világít meg. Négy flamingót néha. Nagyon távol, a háttérben táncolnak. Spanyol templom romja az egyik épület. Szinte mindene csonk már. Beomló főfalán Krisztus-kereszt maradványai. Lassan forog a színpad. Öreg tőzsdéépület ferde csonkjára mered az égre másutt. Ablakában törött szabadságszobor. Cilinderes, dollársákos figura félig lekopott, hatalmas képe a kettéhasadt bejárat előtt. Itt maradtak ezek épületek a múltból, ma már senki sem szán se időt, se pénzt a rendbetételükre.

2. FELVONÁS, 11. KÉP, 1. JELENET

Lassan fordul tovább a színpad az éjszakai zenében. Hol itt, hol ott bukkan elő egy nyomorult parasztkunyhó. Egyszobás putrik. Négy terepruhás fegyveres tör be az elsőbe. Kirángat két kisgyereket az ágyból. A két szülőt géppisztollyal sakkban tartják. Táncmozdulatok nincsenek. A következő kunyhóból két fegyveres egy kislányt zsákmányol. Leütik a tiltakozó anyát. Az apa nem mer mozdulni. Hátralépő fegyveres közben egy népes családtól rabol gyerekeket. Két kisfiút, két kislányt hajtanak el. Két szülő, négy rokon moccanni se mernek a sarokba szorulva.

2. FELVONÁS, 12. KÉP, 1. JELENET

Mocsár, éjszaka, újabb, a múltból itt maradt épületek. Holdsütés néha. Pártépület betört üvegű ormfala, szétrepedve. Mao, Teng, Ho Shi-min portrék szétszakadozva. Háromágú, meghasadt vörös csillag... Lassan fordul a színpad. Színes buddhista sztupa maradványai. Buddhából a láb maradt csupán. Kicsit távolabb beomlott brámán templom romjai. Mindenütt madárszar maradványai.

Jobboldalt, egy téglaromnál Caravaggina búvóhelye tűnik fel. Caravaggina lányai halála óta eszelősen viselkedik, megbomlott elmét mutat minden mozdulata. Minden veszélybe sodródott gyereket összeszed, és eteti, gondozza, ruházza őket. Most is féltucat kisgyerek sűrű körülötte, épp, mosdatgatja őket. Minden gyanús neszre érzékeny, tüskéit kimeresztí azonnal, védekező pózba mered, a piciket elrejti.

2. FELVONÁS, 13. KÉP, 1. JELENET

Patakpart. Pár trópusi fa. Szemét. Hátralépő épületek. Kápolna oltárfalának maradványai. Krisztusból csak a jobb alkar maradt meg itt. A gyermek prosztitúált csoportja sejtlik elő ismét. Táncmozdulatok nincsenek. Koszos kislányok és kisfiúk kuporognak a földön ócska rongyokon és gyékényeken. Tizenketten maradtak. Négy terepruhás fegyveres vacsorát oszt a rongyokon ülő gyerekeknek. Néhány gombóc, pléhtányérok, a gyerekek éhesek maradnak. Feltűnő a különbség Caravaggina tisztán tartott, gondozott, jól táplált gyerkőcei és az itteni vézna, piszkos apróságok között.

A tüskés Caravaggina most is a gyermekcsoport övezetében ólalkodik. Hol itt, hol ott bukkan fel alakja, súlyos árnyéka. Két kisgyereket is kimenekít innen és magával cipel.

2. FELVONÁS, 14. KÉP, 1. JELENET

Tovább fordul a színpad. Messze tágabb képet kapunk a mocsári romokról mint eddig. Spanyol templom, keleti templom, tőzsdeépület, kommunista központ lepusztult torzói túl egy koronás királyi palota és egy kupolás nemzetgyűlési épület romjai is megjelennek.

2. FELVONÁS, 14. KÉP, 2. JELENET

Ahogy a körvonalak kirajzolódnak a lassan megváltozó színpadi világításban, immár úgy néznek ki az épületromok, mintha óriásméretű őshüllők volnának! Árnyékba borulva őszállatok sziluettjeit rajzolják elő. Kipusztult dinoszauruszok félelmes csoportjára emlékeztet az együttesük. Mocsári Szellemek komor kórusa szólal meg a mindinkább erősödő párában: *Itt csődöt mondott minden! Jézus, Buddha, Brahma, királyság, nemzetállam, szabad világ, pénzuralom, mao és sztálinizmus. Ugyanúgy kurváknak adják el a gyerekeket errefelé mint ezer esztendővel ezelőtt tették.* Egyre félelmesebbek a párában az épületromok őszállatokra emlékeztető sziluettjei. *Behemót őszállatok! Ott vagytok minden országban, minden városban, minden szobában ezer évek óta. Ám az összes világproblémánál meddőek működtök! Legyen az terror, háború, milliók éhenhalása, népirtás...*

2. FELVONÁS, 15. KÉP, 1. JELENET

Lassan tovább fordul a színpad. A dinoszauruszok mögött, néhol, szétszórta, az öböl apró szigetei jelennek meg, emberi élet jeleivel, a messzeségben a párán át mozgó emberi alakokkal. Mocsári Szellemek kórusa a dinoszauruszokkal teli tájon: *Behemót Őszállatok! Megfullasztotok, befullasztotok minden újat! Azok ott, a távolban, a nemzetállam ellen vannak, íme ide számúzték őket. Amazok, ott, kilépni kívánnak a köztársaságból és maguknak saját államot szervezni. Amazok, ott, kommunákat hoztak létre és közös erővel eredményesen védik a gyerekeket. Amazok, ott, a kétparancsolat hívei, ne öl, ne lopj, más parancs szükségtelen. Amazok, ott, globalizációt akarnak, ám nyomor, éhhalál, népirtás ellen globálisat. Amazok, ott, a híres húsasok, húsnál több tagú szerveződést sehol, semmilyen állami vagy magánszinten nem engednék meg, mert ennyien még a résztvevők számára áttekinthetőek... Érlelődhetnek, kiforhatnak, sallangjaiktól megszabadulhatnak, ám nem engeditek, őshüllő mancsaitokkal visszanyomjátok őket a sárba, mocsárba...*

Lassan eltűnnek a messzi szigetek a párában a színpadról. A dinoszauruszok távoli körvonalai között flamingók táncolnak, félénken, óvatosan. Aprónak, egészen parányinak mutatnak.

2. FELVONÁS, 16. KÉP, 1. JELENET

Újra a gyermek prostituáltak csoportja. A kicsi kápolnáról körül lassan elkezdi oszlani a pára. A gyerekek, együtt, elalvás előtti esti imát mondanak, prózában. Lelkükből felszakadó félelemmel a reménytelen, szomorú zenében. Fügöny.